

ارزیابی درونی گروه آموزش زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی سمنان در سال ۱۳۸۱

ناهید رهبر* (M.D)، اعظم آذرگون (M.D)، نجمه فائز (M.D)

دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، بیمارستان امیرالمومنین (ع)، گروه زنان و زایمان

چکیده

سابقه و هدف: هدف از این مطالعه ارزیابی گروه آموزشی زنان و زایمان به منظور کسب مهارت‌های علمی و عملی قضاوت صحیح بالینی و ارتقاء کیفیت آموزش پزشکی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه از الگوی اعتبار بخشی استفاده شده است. گروه آموزشی زنان و زایمان طرح ارزیابی درونی را از اسفند ۱۳۷۷ با تشکیل شورای ارزیابی آغاز نموده و بررسی در اسفند ۷۹ پایان یافت. در این مطالعه اهداف آموزشی، درمانی، پژوهشی، جایگاه سازمان و تشکیلاتی گروه و فرآیند آموزش و نیروی انسانی فضا و تجهیزات مورد ارزیابی واقع شده‌اند. برای جمع‌آوری داده‌ها از ۴۰ نوع پرسشنامه استفاده شد که در هر پرسشنامه ملاک‌ها بین عدد ۱ تا ۵ (خیلی ضعیف تا عالی) طبقه‌بندی شده‌اند. میانگین امتیاز ملاک‌ها تعیین و از طبقه‌بندی گورمن جهت تحلیل نهایی استفاده شد. امتیاز کمتر از ۲/۵۱ "نامطلوب" تعریف شده است.

یافته‌ها: در این ارزیابی دستیابی اهداف آموزشی گروه زنان با امتیاز ۳/۵ و ارزیابی فرآیند آموزش با امتیاز ۳/۱۳ در محدوده "بیش از رضایت‌بخش" و ارزیابی برنامه‌های آموزشی گروه با امتیاز ۳/۸ در محدوده "خوب" طبقه‌بندی گورمن قرار گرفت. اهداف درمانی با امتیاز ۳/۵۸ در محدوده خوب جایگاه سازمانی و تشکیلاتی گروه با امتیاز ۳/۸۵ در محدوده "خوب"، اهداف پژوهشی با امتیاز ۴/۵ در محدوده "بسیار قوی" و فضا، پرسنل و تجهیزات با امتیاز ۳/۹۰ در محدوده "خوب" طبقه‌بندی گورمن قرار گرفت.

نتیجه‌گیری: در مجموع نتایج به دست آمده، گروه آموزشی زنان و زایمان با امتیاز ۳/۷۹ در محدوده "خوب" طبقه‌بندی گورمن قرار گرفت که نشانه وضعیت مطلوب گروه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی درونی، گروه آموزشی زنان و زایمان

مقدمه

ارزیابی بخش‌های آموزشی بالینی با توجه به ماهیت خاص رشته‌های تخصصی به منظور کسب مهارت‌های علمی و عملی، قضاوت صحیح بالینی و ارتقاء کیفیت آموزش پزشکی الزامی است [۳، ۲، ۱]. ارزیابی درونی مقدمه‌ای برای بهبود کیفیت است و در حقیقت این ارزیابی اولین مرحله اعتباربخشی تلقی می‌شود. برای این‌که اعضای هیأت علمی بپذیرند که با تغییرات باید پیش روند و به بهترین کیفیت برسند

باید دل‌بستگی به فرآیند آموزش پزشکی پیدا کنند و برای آن راه حل ارائه نمایند. خودارزیابی، مکانیسمی است که اعضای هیأت علمی می‌پذیرند کیفیت آموزش پزشکی بایستی بهتر شود. کیفیت آموزش پزشکی مربوط به خصیصه‌های نظام آموزش پزشکی است که به وسیله متخصصان، دست‌اندرکاران، دانشجویان و درمان‌جویان مورد قضاوت قرار می‌گیرد. به این ترتیب گروه مورد ارزیابی در حقیقت اقدام به خود در آینه دیدن می‌کند تا به این ترتیب نقاط مثبت و منفی خود را بیابد

* نویسنده مسئول. تلفن: ۱۳۱۳۳۱۸-۰۹۱۲، نمابر: ۴۴۴۹۵۸۰-۰۲۳۱